Thesis Title Intra-Community Contestation in Institutional

Development Process of Historic-Village Tourism Management: A Case Study of Tuanshan Village in Jianshui County, Yunnan Province, People's

Republic of China

Author Ms. Wu Yunmei

Degree Master of Arts (Sustainable Development)

Thesis Advisory Committee

Lecturer Dr. Santita Ganjanapan Chairperson Professor Dr. Yos Santasombat Member

ABSTRACT

This study is a case study of historic village tourism in Tuanshan village. It focuses on intra-community conflicts emerging in the process of institution formation of tourism management, and aims to study the process of tourism development in Tuanshan village and the interaction with villagers' lives. It analyzes how external factors impact the formation of this institution, identifies factors contributing to conflicts, and furthermore discusses the interplay of social institution and tourism management. In order to understand the conflicts involved, various concepts from three levels of abstraction (i.e. practical factors, social relations, and the nature of the resources) are employed in this research to examine institutional and collective action, property relations, common pool resources, and the politics of cultural heritage.

Through participant observation, interview, and secondary data collection, this study finds tourism development in this village is something initiated and facilitated by government at the early stages; and with the growth of tourism income and some influential villagers' eager pursuit of interests, tourism management institution is challenged several times. During the intra-community contestation process, villagers are differentiated according to their capital and their

perceptions of this issue. Although there are claims that the government has retreated from micro-economy management, and although tourism in Tuanshan village is seen as managed by villagers themselves with a tourism management committee, government still plays a significant role during the process of forming and changing institution.

The image of representation for Tuanshan village has undergone three phrases, and villagers constructed different identities accordingly, which facilitate their accesses to the resource or strengthen their arguments of the rights towards the resource. It has a significant influence on people's perception of tourism and partial influence on power legitimating. Vague property relations at micro- and meso-levels toward tourism resources are also important factors for the conflicts in this case. Low level of community participation and lack of knowledge on tourism resource management play a key role in the failing of collective action. In a broader view, these problems are related to some in-depth social institutions in the process of social transformation in China.

This study suggests the consideration of tourism resources as common pool resources for villagers and to promote villagers' communication in search of appropriate property relations within this historic village tourism in order to make villagers understand their positions in such resource management. Villagers' knowledge about tourism should be promoted and the connection between their lives and tourism should be carefully identified in order to construct the right perception of this issue. Furthermore, transparency of management or high-level of community participation is very important in turning conflicts into cooperation.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การช่วงชิงภายในชุมชนในกระบวนการสร้างสถาบันเพื่อ จัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านโบราณที่ยังมีคนอาศัยอยู่: กรณีศึกษา หมู่บ้านถวนชาน มณฑลเจี๊ยนฉุ่ย จังหวัดยูน

นาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ผู้เขียน

นางสาวหวู หยุน เม

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาอย่างยั่งยืน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คร. สัณฐิตา กาญจนพันธุ์

ประธานกรรมการ

ศ.คร. ยศ สันตสมบัติ

กรรมการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวหมู่บ้านประวัติศาสตร์ของหมู่บ้านถวนชาน มณฑลเจี๊ยนฉ่วย จังหวัดยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน งานชิ้นนี้มุ่งศึกษาความขัดแย้ง ภายในชุมชนที่เกิดขึ้นจากกระบวนการการจัดตั้งองค์กรในการจัดการการท่องเที่ยว โดยศึกษา กระบวนการการพัฒนาการท่องเที่ยวของหมู่บ้านถวนชานและปฏิสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการพัฒนาดังกล่าวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน เพื่อที่จะวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกมี ผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนานี้อย่างไร รวมไปถึงบ่งชี้ว่ามีปัจจัยตัวใดที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ภายในหมู่บ้าน ยิ่งกว่านั้น งานศึกษานี้อภิปรายปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถาบันทางสังคมและการจัดการ

การท่องเที่ยว เพื่อทำความเข้าใจความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จากกรณีศึกษานั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดมา
วิเคราะห์สถานการณ์ในสามระดับของการสร้างนามธรรม คือ ระดับปฏิบัติการ ระดับความสัมพันธ์
ทางสังคม และระดับด้านลักษณะของทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อพิจารณาถึงสถาบันและและกิจกรรม
ที่ทำร่วมกัน ความสัมพันธ์ด้านทรัพย์สิน ทรัพยากรส่วนรวม ตลอดจนการการเมืองเรื่องมรดกทาง
วัฒนธรรม

จากการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์และการเก็บข้อมูลทุติยภูมิ งานวิจัยนี้ พบว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในหมู่บ้านคังกล่าวริเริ่มและคำเนินการ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลใน ช่วงแรก การเติบ โตของรายได้จากการท่องเที่ยวและการแสวงหาผลประ โยชน์อย่างแข็งขันของ ชาวบ้านที่มีอิทธิพลบางราย จึงเกิดการท้าทายสถาบันในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างแข็งขันขึ้น หลายครั้ง ในช่วงที่มีการช่วงชิงภายในชุมชน ชาวบ้านมีความแตกต่างกันในด้านทุนและการรับรู้ เรื่องการท่องเที่ยว แม้จะมีการอ้างว่ารัฐบาลจะวางมือจากการจัดการเศรษฐกิจระดับจุลภาค และ แม้ว่าจะมีหลายฝ่ายพยายามเสนอว่ารัฐบาลได้เปิดโอกาสให้ประชาชนของหมู่บ้านถวนชานเข้ามามี ส่วนร่วมในการบริการการท่องเที่ยวของหมู่บ้านก็ตาม รัฐบาลกี่ยังมีบทบาทสำคัญในกระบวนการ จัดตั้งและการเปลี่ยนแปลงสถาบัน

การสร้างภาพตัวแทนของหมู่บ้านถวนชานเกิดขึ้นในช่วงเวลาสามช่วง และชาวบ้านได้ สร้างอัตลักษณ์ที่แตกต่างกันในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งส่งผลให้ชาวบ้านสามารถเข้าถึงทรัพยากร ตลอดจนสิทธิต่อทรัพยากร สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของชาวบ้านต่อการท่องเที่ยวและการ สถาปนาอำนาจของตน ความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ไม่ชัดเจนทั้งในระดับ ย่อยและระดับกลางยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง การมีส่วนร่วมในระดับล่างและ การขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความล้มเหลวใน การทำกิจกรรมร่วมกัน โดยรวมแล้ว ปัญหาเหล่านี้เกี่ยวข้องกับสถาบันทางสังคมระดับลึกใน

กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของจีน

E MAI

งานวิจัยชิ้นนี้เสนอประเด็นว่าควรพิจารณาทรัพยากรการท่องเที่ยวในฐานะจุดยืนของตน ที่เป็นสมบัติส่วนรวมของชาวบ้าน ควรสนับสนุนให้มีการสื่อสารระหว่างชาวบ้านเพื่อแสวงหา ความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินในการจัดการการท่องเที่ยวหมู่บ้านประวัติสาสตร์เพื่อว่าพวกเขาจะ เข้าใจจุดยืนของตนในการจัดการทรัพยากรดังกล่าว ควรสนับสนุนให้ชาวบ้านมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวและความเชื่อมโยงระหว่างชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขากับการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่ การสร้างการรับรู้ที่ถูกต้องในเรื่องดังกล่าว ยิ่งกว่านั้น การจัดการอย่างโปร่งใสหรือการมีส่วนร่วม ของประชาชนในระดับสูงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งในการพลิกความขัดแย้งที่เกิดขึ้นให้กลายเป็น ความร่วมมือกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved